

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Cloaca Maxima

GRAFITTO CÉZÁRI KÖZVÉCÉBŐL

*Isten lett a tegnap Caligula!
Megbomlott agyának alig ura –
Utána sem marad
Csak néhány kődarab
S szennytenger mélyén egy clavicula.*

Falfirka Seneca síremlékén

*Ide kaparták el Senecát...
Hispán volt, de szekáns renegát,
Habár szent bölcselő,
De már nem bölcsel ő:
Nem nyalja több zsarnok fenekét!*

Római grafitto

*Én, a rongy, szabados Quintipor,
Kit a sors utakon kinn tipor,
Itt, a Nomentánán
Tojok momentán, ám
Holnapra nyomomat hinti por...*

Que sommes-nous?

*Tabitin mindenki polinéz,
Mindenkit pilleszt a szolid ész,
Mindenki Paul Gauguin –
Pálmafán boldogan
Csurog a napfény, a proli méz.*

Vásárhelyi csendélet

*Mindenki minimum Picasso.
Mindenkit közölt az „Igaz Szó”.
Mindenki nagy aktor,
Közéleti faktor,
Sőt: fontos aktákat likasztó!*

Morbus Hungaricus

*Rettegik a dühödt Magyarit,
S haragvó, acsargó agyarit,
Ha dúl-fúl: „Nyomaszt a
Külhoni fogpaszta!” –
S túlhabzik mosván vad agyarit.*

Kontrasztok, 1940

„SZÉP VAGY, GYÖNYÖRŰ VAGY...”

Maholnap csomagol, s megy Bartók.

Fajulnak fajankók s megtartók...

Mind harsog, hóbörög,

S hörög, hogy ő örök:

Törzsökös szittyá dák s kabar gót.

